

ДѢЙСТВИЕ I.

ЯВЛЕНИЕ I.

ГЕОРГИ ДАНДЕНЬ (самъ).

Ахъ! колко странно нѣщо е да има чо-
вѣкъ една благородна жена! Азъ мислѫ, че
мойто оженваніе ще да послужи за живо-го-
ворящъ примѣръ на сичките селѣни, които о-
бичатъ да са възкачватъ по нагорѣ отъ сѣсто-
янието си, и да са женатъ, както направихъ и
азъ, за джентиломски дѣщери! Благородието е
само по себѣ си добро, значително нѣщо, но въ
това сѫщо време, то има и толкози дошави по-
слѣдствия, щото хилядо пѫти е по-добре да
си не вовирами носътъ въ него. Азъ станахъ
наученъ отъ гореказанната случка и познавамъ
вече повѣдението на благородните, когато тие
са стараятъ да накаратъ настъ, по долните, да
влѣземъ въ тѣхните фамилии. Само за нашето
богатство оженватъ тие тѣхните дѣщери. Азъ
много по-добре щѣхъ да направа, — както сѫмъ
богатъ, — ако да би са оженилъ за една до-
бра, хубавичка и чистосърдечна селѣнка, отъ